

ՈՒՍԱՒՈՐԻՉ

ԿԵՂԵՑԻՆ ՏԱՆ ՄԷՋ

Գ. ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 10, ՄԱՍԿՐԵՆՔԵՐ 2020

ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆԻ ԿՐՕՆԱԿԱՆ ԱՄՍԱԹԵՐԹ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԽՕՍՔ

ՀՆԱԶԱՆԴԻԼ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԿԱՄՔԻՆ

«Չկարծեք, թե ով որ Իսծի Տէր, Տէր կ'ըսէ, երկնքի արքայութիւնը պիտի մտնէ. այլ պիտի մտնէ միայն անիկա, որ երկնքի մէջ գործող իմ Հօրս կամքը կը կատարէ» (Մար 7.21):

Ահաւասիկ այսպիսի վարձատրութիւն մը նախատեսուած է բոլոր անոնց, որոնք հաւատարմութեամբ կը կատարեն Տիրոջ կամքը: Հետևաբար, հարց կու տամ, ո՞վ չի փափաքիր այսպիսի Տիրոջ մը ծառայել՝ հնազանդ և անձնուէր գտնուելով: Մակայն այսօր, դժբախտաբար կը տեսնենք, որ մարդիկ յաճախ Աստուծոյ կամքը չեն կատարեր և Անոր պատուիրանները չեն պահեր հաւատարմութեամբ: Ականատես ենք շատ յաճախ, որ մարդիկ աննշան վարձքի դիմաց ուրիշ մարդոց ծառայ կը դառնան, սակայն չեն ուզեր հնազանդիլ Աստուծոյ, որ Երկնքի Արքայութեան խոստումը կու տայ մեզի: Անհնազանդութեան այս չարիքը մարդկութեան դժբախտութեան պատճառը եղած է, նախամարդուն արարման առաջին իսկ օրէն՝ դրախտային կեանքի բարիքներէն զրկելով զայն: Այդ դժբախտութեան չարիքը կը ժառանգէ նաև իւրաքանչիւր մարդ անհատ իր ծնունդէն անմիջապէս յետոյ և կը սրբուի միայն **մկրտութեան աւագանի**ն մէջ՝ սրբագործուած ջուրին մէջ, Սուրբ Երրորդութեան անունով երեք անգամ ընկղմամբ: Մակայն, այդ չարիքէն ընդմիջտ հեռու մնալու համար, մեր գիտակցական կեանքի առօրեային մէջ, պէտք է լաւապէս ըմբռնենք, որ Աստուծոյ կամքը կատարելուն մէջ կը կայանայ իսկական մեծութիւնը, երջանկութիւնը, փառքն ու պատիւը:

Աստուծոյ արարչագործութեան պսակը հանդիսացող մարդը ստեղծուած է միայն իր Արարչին կամքը կատարելու, սակայն և այնպէս, յաճախ իր անհնազանդութեամբ կը կորսնցնէ իրեն շնորհուած փառքն ու պատիւը: Վերստին ունենալու համար այդ փառքն ու պատիւը մէկ միջոց կայ միայն, որ ուրիշ բան չէ՝ եթէ ոչ ձերբագատուիլ անհնազանդ ըլլալու վիճակէն և անմիջապէս, առանց տատամսելու, Աստուծոյ ծառայութեան մէջ մտնել, այսինքն հնազանդիլ Անոր՝ Իր երկրպագելի ու անսխալական կամքը կատարելով: Անոր համար է, որ Յիսուս Քրիստոսի մեզի սորվեցուցած **«Տէրունական Աղօթք»**-ին մէջ ամէն օր կ'ըսենք ու պէտք է յարատև ըսենք. **«Եղիցին կամք Բո, որպէս յերկնս և յերկրի»**:

Երկնքի մէջ, հրեշտակները Աստուծոյ քաղցր ներկայութիւնը կը վայելեն և մնայուն ականատեսներն են Իր անսահման կատարելութեան, ու մանաւանդ Անոր կամքին համաձայն կը գործեն, և բնականաբար երջանիկ են կատարելապէս: Մենք ևս այդ փառքին ու երանութեան արժանանալու սահմանուած ենք և այս երկրաւոր կեանքին մէջ իսկ կրնանք Անոր աստուածային փայլքով ճառագայթել, եթէ հաւատարմաբար կատարենք Աստուծոյ օրհնեալ կամքը:

Այս առումով է, որ մենք ազատ կամք ունենալով հանդերձ պարտաւոր ենք մեր կամքը Աստուծոյ կամքին համապատասխան դրսևորել՝ Իրեն նմանելու ամբողջական ճիգով: Այո՛, Աստուածորդին՝ Յիսուս Քրիստոս տնօրինական Իր առաքելութեան ընթացքին յայտարարեց, որ եկած է ոչ թէ Իր, այլ Իրեն առաքողին կամքը կատարելու: Եւ արդարև, Ան հնազանդութեամբ կատարեց Հօր Աստուծոյ կամքը, նոյնիսկ խաչափայտին վրայ Իր անձը ընծայեց և հնազանդութեան գերագոյն օրինակը տուաւ մեզի, որպէսզի Իրեն նմանինք և կարենանք հասնիլ ճշմարիտ ու իսկական մեծութեան, երջանկութեան և յաւիտենական վարձատրութեան:

Եկէ՛ք, չվարանինք մեր հայեացքը ուղղելու Աստուծոյ, հնազանդելու Անոր հրաշալի կամքին: Եկէ՛ք, մեր կամքը խոնարհեցնենք Աստուծոյ կամքին առջև, հաւատալով որ Աստուած Ինքն է Արարիչն ու Տէրը և մենք Իր որդիներն ու ծառաներն ենք:

Այսօր որքանով պատրաստ ենք գիտակցօրէն ու քաջաբար յայտարարելու. **«Բո կամքդ թող ըլլայ, ո՞վ Տէր, և ոչ թէ մերը»**: Այն ժամանակ արժանի կը դառնանք խոստացուած վարձատրութեան՝ **ԵՐԿՆՔԻ ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ**:

ԲԱԲԳԷՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

«ԽԱՉ ՔՈ ԵՂԻՑԻ ՄԵՋ ԱՊԱԻԷՆ»

ՏՕՆ ՎԵՐԱՑՄԱՆ Ս. ԽԱՉԻ (ԽԱՉՎԵՐԱՑ)

Խաչվերացը Հայց. Առաքելական Ս. Եկեղեցույ հինգ տաղաւարներէն վերջինն է, որ ունի տօնին նախորդող մէկ շաբթուան պահք ու նաւակատիք:

Կը նշուի Սեպտեմբեր 14-ի մերձաւոր Կիրակին:

Խաչին նուիրուած տօներուն մէջ Խաչվերացը ունի իր բացառիկ կարևորութիւնը, որովհետև խաչի գերեղարձի պատմութեան մէջ հայ ժողովուրդը ունեցած է իր մասնակցութիւնը:

614 թուականին, բիզանդա-պարսկական պատերազմի ժամանակ, պարսիկներու Խոսրով Բ. թագաւորը կը գրաւէ Երուսաղէմը և հիմնայատակ կը քանդէ քաղաքը: Շատ մը հոգևոր արժէքներու կողքին, Քրիստոսի Խաչափայտն ալ իբրև աւար կը տարուի Պարսկաստան:

628 թուականին, Բիզանդիոնի Հերակլ կայսրը կը գրաւէ Տիգրոնը, գերութենէ կը փրկէ Խաչափայտը և փառաւոր հանդէսով ու թափօրով կը տեղափոխէ հայոց Կարին քաղաք, ապա Պոլիս, որմէ ետք կը գետնդէ իր աւանդական տեղը՝ Երուսաղէմի Սուրբ Յարութիւն տաճարին մէջ: Գերեղարձի պատերազմին հայկական զօրախումբը ևս կը բերէ իր օժանդակութիւնը՝ գլխաւորութեամբ **Մժեժ Գնունիի**:

Խաչվերացի տօնին մեր եկեղեցիներուն մէջ կը կատարուին հանդիսաւոր Ս. Պատարագ, թափօր, անդաստան և աւանդական ռեհանօրհներ:

ՎԱՐԱԳԱՅ Ս. ԽԱՉ (Ս. Նշան)

Վարագայ Սուրբ Խաչի տօնը Խաչին նուիրուած չորս տօներէն մէկն է և յատուկ է Հայաստանեաց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցույ:

Գ. դարու աւարտին, Սուրբ Հռիփսիմէ կոյս Վարագայ լերան լանջերուն պահած էր Քրիստոսի Խաչափայտէն մասունք մը, որ իր հետ բերած էր Հռոմէն: Մինչև 7-րդ դարու կէսերը այս մասունքը անյայտ կը մնար: Շնորհիւ երկու հայ ճգնակենցաղներու՝ Յովէլ և Թողիկ վանականներու աղօթքին՝ աստուածային շնորհքով կը բացայայտուի Խաչափայտի մասունքին վայրը: Ի տես այս հրաշքին, Հայաստան աշխարհի ամէն կողմերէն ուխտաւորներ կու գան երկրպագելու Խաչի Սուրբ Նշանին, որոնց շարքին՝ օրուան կառավարիչ Վարդպատրիկն ու Ներսէս Գ. Տայեցի Կաթողիկոսը:

Վերջինիս օրհնութեամբ կը կառուցուի գեղաշէն վանք մը, որ ժողովուրդին կողմէ կը կոչուի Ս. Նշան, որովհետև գտնուած խաչամասունքը կը պահպանուի այդ վանքին մէջ: Տօնը կը կատարուի Վերացման Խաչի տօնէն 15 օր ետքը, այսինքն Սեպտեմբեր 25-էն մինչև Հոկտեմբեր 1 հանդիպող Կիրակին:

«Խաչ քո եղիցի մեզ ապաւեն Տէր Յիսուս, յորժամ երևիս փառօք Հօր ընդ ամպս լուսաւորս: Յայնժամ մեր մի՛ անաչեսցուք յուսացեալքս ի քեզ, այլ զօրութեամբ քով մեծաւ բերկրեսցուք ընդ աջմէ քումմէ՝ որպէս զորդիս լուսոյ և որդիս տուրնջեան: Ամէն»:

ՍՈՒՐԲԵՐՆ ՈՒ ՍՐԲԱԴԱՍՈՒՄԸ

Հայաստանեայց Սուրբ Եկեղեցին իբրև անբաժան մասը Ընդհանրական և Առաքելական Եկեղեցույ, իր պաշտամունքին մէջ յատուկ տեղ տուած է նաև սուրբերուն: Սուրբերը անոնք են, որոնք իրենց կեանքի օրինակով, աղօթանուէր վարքով և յաճախ արեան վկայութեամբ արժանացած են հաւատացեալներու և առհասարակ ամբողջ Եկեղեցույ յարգանքին:

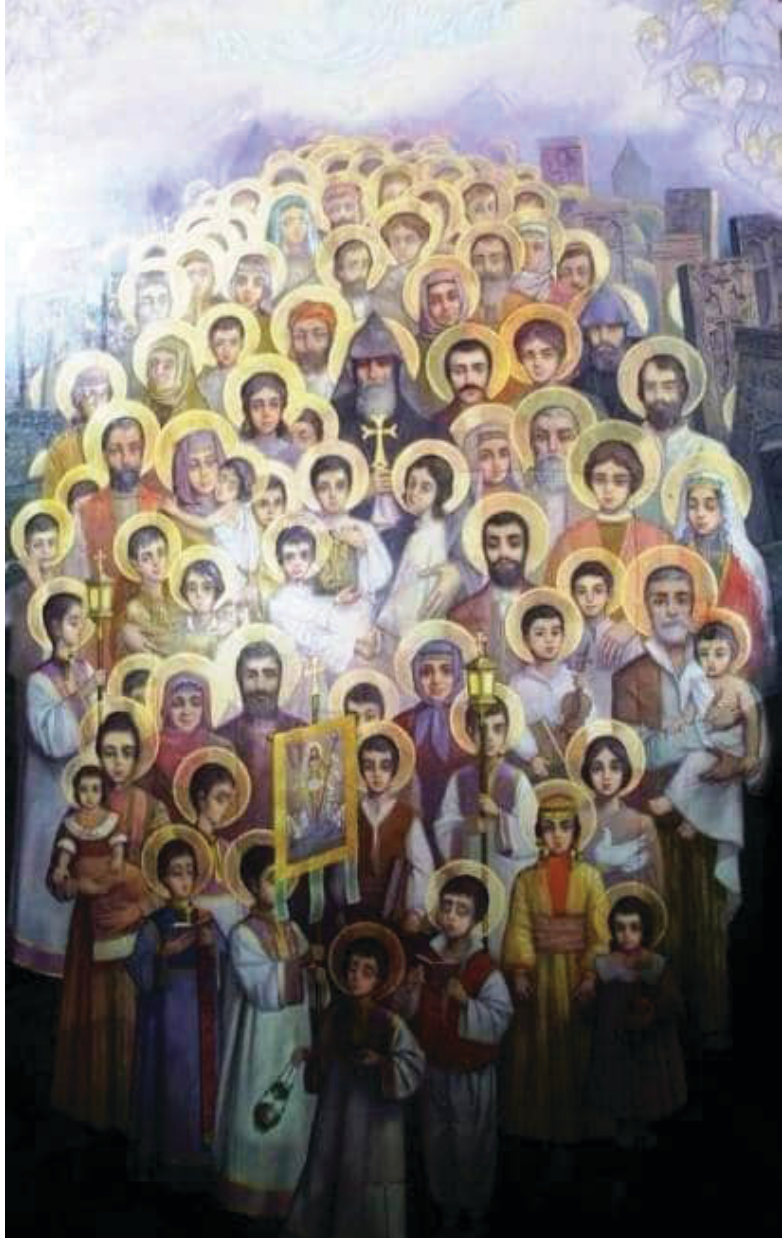
Դարերու հոլովոյթին մէջէն մեզի հասած են անունները անոնց՝ որոնք եկեղեցույ աղօթքին և աստուածաբանութեան մէջ ունին յատուկ տեղ:

Սրբոց բարեխօսութեան վարդապետութիւնը ունի աստուածաբանական խորք և հրաւեր կու տայ հաւատացեալներուն, որպէսզի անոնց բարեխօսութեամբ դիմեն Փրկիչին, և Աստուծոյ սիրելի այդ անձերուն միջնորդական աղօթքով մօտենան Անոր:

Առաջին դարերուն իսկ հաւատացեալները կը մէկտեղուէին սուրբի համբաւ, հոչակ վայելող և կամ հրաշքներ գործած անձի մը գերեզմանին շուրջ և մեծ հանդիսութեամբ կը տօնախմբէին անոր մահուան տարեդարձը. կը մատուցուէր պատարագ և տեղի կ'ունենար սիրոյ ճաշ: Հետագային այս տօները դարձան ընդհանրական:

Ուրեմն, ըլլայ ժողովրդական կամքով, ըլլայ կաթողիկոսական հեղինակութեամբ՝ սուրբերու տօները դարձան համազգային, օրուան Կաթողիկոսներն ալ զանոնք պաշտօնականացուցին, տօնական և ծիսական տնօրինութիւններով, որոնց վրայ հետագային անելցան յատուկ շարականներ:

Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցույ վերջին սուրբն է Սուրբ Գրիգոր Տաթևացին, որ կու գայ ԺԵ դարէն, իսկ 2015, Եկեղեցին հաւաքական սրբադասումը կատարեց 1915-ի ցեղասպանութեան զոհուած նահատակներուն:

Ս. ԳԷՈՐԳ ԶՕՐԱՎԱՐ

Ս. Գէորգ Զօրավար ծնած է Կեսարացի քրիստոնէայ ընտանիքի մը մէջ: Չափահաս դառնալով, կը զինուորագրուի հռոմէական բանակին և կարճ ժամանակ մը ետք կը բարձրանայ զօրավարի պաշտօնին ու կը դառնայ խորհրդականը Դիոկղետիանոս կայսեր:

Երբ Դիոկղետիանոս կայսր քրիստոնէաներուն դէմ հալածանքի հրովարտակը պիտի հրապարակէր, նախ խորհուրդը կը հարցնէ իր զօրավարներուն, որոնցմէ էր նաև Գէորգ զօրավար: Վերջինս, ըլլալով հաւատացեալ քրիստոնէայ, դէմ կը կենայ կայսրին և կը փորձէ համոզել զայն, որ այդպիսի հրովարտակով մը չխանգարէ կայսրութեան քաղաքացիներուն անդորրը: Սակայն կայսրն ու զօրավարները կը հասկնան թէ Գէորգ զօրավար արդէն իսկ քրիստոնէայ է և կը փորձէ դարձի բերել զիրենք, ուստի ուրացութեան կը հրաւիրեն զինք և բազմաթիւ չարչարանքներու կ'ենթարկեն, որոնց քաջութեամբ կը դիմանայ Գէորգ զօրավար:

Ի վերջոյ, Գէորգ կը յայտնէ կայսեր թէ կը փափաքի տեսնել կուռքերը: Կայսրը խանդավառ այս խնդրանքէն, կը տանի Գէորգը մեհեան մը, այն սպասումով թէ Գէորգ պիտի երկրպագէ կուռքերուն: Սակայն Գէորգ Աստուծով զօրացած ջարդ ու փշուր կ'ընէ կուռքերը: Կայսրը այս տեսնելով անմիջապէս գլխատել կու տայ քաջ զօրավարը, որ այնուհետև հաւատարիմ զօրավարը պիտի դառնար Քրիստոսի իր արիւնը հեղելով ի փառս Աստուծոյ, 303 թուականին:

ՈՒՍԱԲՈՐԻՉ

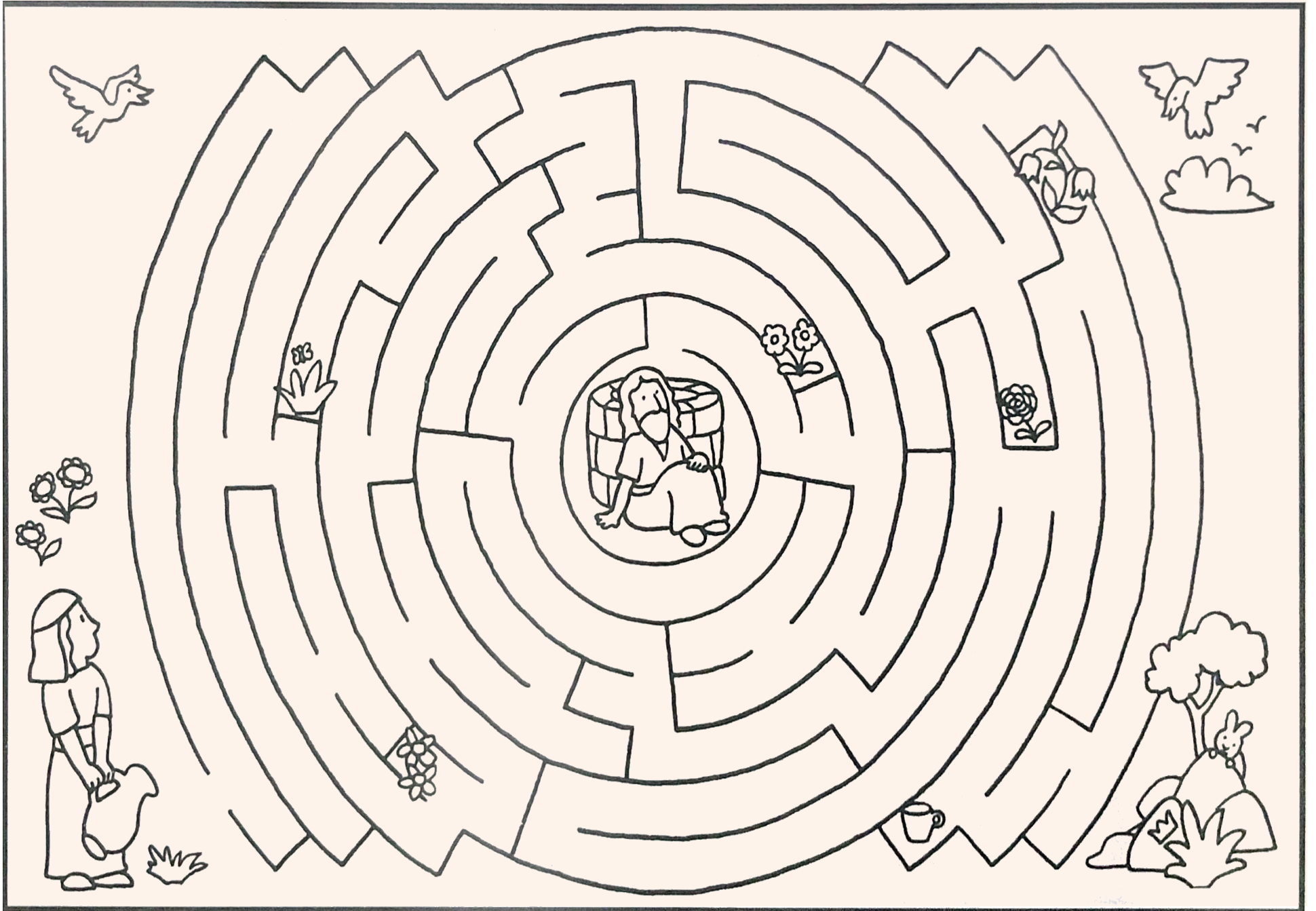
ՄԱՆԿԱՊԱՏԱՆԵԿԱՆ

Յիսուս ջրհորին քով սամարացի կնոջ մը հանդիպեցաւ և անկէ ջուր խնդրեց:

Յիսուս ըսաւ, թէ ինք կրնայ ԿԵՆԴԱՆԻ ջուր տալ իրեն:

Կրնան օգնել այս կնոջ, որպէսզի ջուր մատակարարէ Յիսուսին:

Կարդա՛ Յովհաննու Աւետարանին 4. 1-26 համարները:

Հետևեցէ՛ք մեր աշխատանքներուն՝

Armenian Prelacy of Canada

Armenianprelacyofcanada

Armenian Prelacy of Canada

www.armenianprelacy.ca

Ազգային Առաջնորդարան
Armenian Prelacy of Canada
Prelature Armenienne du Canada

514-856-1200

prelacy@armenianprelacy.ca

www.armenianprelacy.ca

Խմբագիր՝ Քրիստափոր Միքայելյան

3401 Olivar Asselin
Montreal, Quebec H4J 1L5